

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2007009

van 07 februari 2013

Opposant: **Intercombi B.V.**
Amerikastraat 1
5171 PL Kaatsheuvel
Nederland

Gemachtigde: **Merk-Echt B.V.**
Keizerstraat 7
4811 HL Breda
Nederland

Ingeroepen recht: **Benelux inschrijving 892480**

tegen

Verweerder: **Peitsman Fournituren B.V.**
Boterdiep 56
3077 AW Rotterdam
Nederland

Gemachtigde: **Novagraaf Nederland B.V.**
Hogehilweg 3
1101 CA Amsterdam-Zuidoost
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1232473**

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 14 september 2011 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde woord-/beeldmerk voor waren in de klassen 3, 19 en 27. Het depot is onder nummer 1232473 in behandeling genomen en gepubliceerd op 16 september 2011.

2. Op 1 december 2011 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Benelux inschrijving 892480 van het gecombineerde woord-

/beeldmerk , ingediend op 10 december 2010 en ingeschreven op 10 maart 2011 voor waren en diensten in de klassen 1, 19 en 35.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 2 december 2011.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 3 februari 2012. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 6 februari 2012 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 6 april 2012 is gegeven om zijn argumenten en eventuele stukken ter onderbouwing van de oppositie in te dienen.

9. Op 23 maart 2012 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 27 maart 2012 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 27 mei 2012 is gegeven om hierop te reageren.

10. De verweerder heeft op 11 mei 2012 gereageerd. Deze reactie is door het Bureau aan de opposant gezonden op 15 mei 2012.

11. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

12. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

13. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten opposant

14. Opposant stelt dat de dominerende elementen van beide tekens de woordelementen zijn. Het bestreden teken herneemt volgens opposant het ingeroepen recht in zijn geheel, waarbij in het midden de letters "TI" zijn toegevoegd. Bovendien zijn ook de beeldelementen overeenstemmend, zo meent opposant, aangezien de bolle en gestileerde vorm van het blad in het ingeroepen recht terugkomt in de vormgeving van de letter "b" in het betwiste teken. Ook de vierhoekige vorm in het merk van opposant komt volgens hem terug in de vormgeving van het betwiste teken. Een woordelement heeft bij een samengesteld teken een grotere impact op de consument dan het beeldelement en de consument zal ook naar het merk verwijzen door gebruik te maken van het woordelement, aldus opposant. Op grond van het voorgaande concludeert opposant dat de tekens op visueel vlak overeenstemmen.

15. Volgens opposant bestaat het ingeroepen recht uit twee lettergrepen, het betwiste teken uit drie. De eerste lettergreep van het ingeroepen recht zal volgens opposant worden uitgesproken als [BO], terwijl de eerste twee lettergrepen van het bestreden teken op twee manieren kunnen worden uitgesproken, namelijk als [BO-TI] of als [BJOE-TI]. In het eerste geval, zo stelt opposant, worden de eerste en de laatste lettergreep van de tekens op identieke wijze uitgesproken; in het tweede geval heeft de auditieve overeenstemming volgens opposant nog steeds betrekking op de beginletter B en de laatste lettergreep FLOOR. Hierdoor concludeert opposant dat de tekens op auditief vlak in grote mate overeenstemmen.

16. Met betrekking tot de begripsmatige vergelijking merkt opposant op dat de laatste lettergreep uit beide tekens, het element FLOOR, het Engelse woord is voor "vloer". Hoewel de combinatie als geheel volgens opposant geen vaste betekenis heeft in het Nederlands, stelt hij dat het element BEAU door het publiek zal worden begrepen als het Franse woord voor "mooi", terwijl het element BEAUTI door het publiek zal worden begrepen als een verwijzing naar het Engelse woord "schoonheid". Beide combinaties zullen volgens opposant worden begrepen als een verwijzing naar een "mooie vloer". Dit maakt de tekens op begripsmatig vlak identiek, aldus opposant.

17. De waren van het betwiste teken zijn volgens opposant deels identiek, deels sterk soortgelijk en complementair aan de waren en diensten van het ingeroepen recht.

18. Volgens opposant is het in aanmerking komend publiek de gemiddeld geïnformeerde, omzichtige en oplettende consument.

19. Opposant merkt op dat er, gezien de uitstekende reputatie van de houder van het ingeroepen recht in de relevante branche, door de deposant door zijn gebruik van het betwiste teken ongerechtvaardigd voordeel wordt behaald uit deze reputatie. Door deze omstandigheid wordt, volgens de opposant, het verwarringsgevaar tussen de tekens bovendien groter.

20. Overigens is er reeds verwarring ontstaan tussen de beide tekens, zo stelt de opposant. Ter ondersteuning van zijn stelling voegt de opposant een uitdraai mee van de tekst die voorkomt op www.onlineparketshop.nl, waarop per abuis de naam BEAUFLOOR wordt genoemd in een advertentie die bedoeld is te verwijzen naar het bestreden teken BEAUFLOOR.

21. De opposant concludeert dat er gevaar voor verwarring te duchten is tussen het bestreden teken en het ingeroepen recht. Daarnaast, stelt de opposant, zal door het gebruik van het teken ongerechtvaardigd voordeel worden getrokken uit en afbreuk worden gedaan aan het onderscheidend vermogen, de reputatie en de exclusiviteit van het merk van de opposant. Hij verzoekt het Bureau de oppositie in zijn geheel toe te wijzen, het betwiste depot niet in te schrijven en de deposant te verwijzen in de kosten.

B. Argumenten verweerder

22. Verweerder meent dat het eerste deel van beide tekens, de elementen BEAU en BEAUTI, beschrijvend zijn en verwijzen naar "mooi"; ook het tweede deel van de tekens (het element FLOOR) is volgens de verweerder beschrijvend en verwijst naar "vloer". Verweerder is het niet met de opposant eens dat de bolle en gestileerde vorm van het blad van het ingeroepen recht, terugkomt in het betwiste teken. Op visueel vlak zijn de tekens volgens de verweerder dan ook niet overeenstemmend.

23. Volgens de verweerder zal het eerste deel van de tekens op zeer verschillende wijze worden uitgesproken, namelijk BEAUTI zoals in de Engelse taal en BEAU zoals in de Franse taal. Hoewel het feitelijk juist is dat het merk van de verweerder op twee manieren kan worden uitgesproken, meent de verweerder dat het publiek een merk op de juiste wijze zal uitspreken, namelijk als BJOE-TI. Aangezien het element FLOOR beschrijvend van aard is, stelt de verweerder dat dit bestanddeel achterwege wordt gelaten bij de vergelijking van de merken. Ten slotte stelt de verweerder dat bij de uitspraakmogelijkheden de cadans ten gevolge van het verschil in lengte en klemtoon verschilt. Hierdoor stemmen de tekens volgens de verweerder op auditief vlak niet overeen.

24. Verweerder geeft aan de argumenten van de opposant niet te willen weerleggen wanneer deze aangeeft dat de merken beide verwijzen naar een "mooie vloer". Volgens de verweerder betekent dit dat de merken in kwestie niet toevallig zijn gekozen door beide partijen, aangezien deze merken volgens hem verwijzen naar de geclaimde waren en diensten en daardoor minder onderscheidend zijn. Op begripsmatig vlak stemmen de tekens overeen, aldus de verweerder, maar het betreft beschrijvende merken waardoor de opposant geen alleenrecht kan claimen op de elementen BEAU en FLOOR, zo stelt hij. Volgens de verweerder wordt dit bevestigd door de toevoeging van de betreffende beeldelementen.

25. Hoewel er volgens de verweerder sprake is van eenzelfde groep consumenten, meent hij dat er een groot verschil bestaat in prijs bij het aanschaffen van een ondervloer of een vloer. Het merk van de opposant wordt volgens de verweerder gebruikt voor ondervloeren, waarvoor het publiek een verhoogd aandachtsniveau zal hebben, zo meent hij, aangezien deze producten niet dagelijks worden

aangeschaft. Voor wat betreft de producten van verweerder zal de consument zich volgens verweerder laten informeren door een specialist en bij het nemen van zijn besluit niet over één nacht ijs gaan. Vloeren en ondervloeren worden volgens verweerder bovendien apart genoemd/verkocht op internet of in winkels.

26. Met betrekking tot de opmerking van opposant over het reeds opgetreden gevaar voor verwarring, merkt verweerder op dat het waarschijnlijk is dat de webshop een typefout heeft gemaakt, aangezien er ook wordt gesproken over een “yoplaag” in plaats van over een “toplaag”. Volledigheidshalve merkt verweerder op dat de genoemde webshop geen ondervloeren van BEAU FLOOR verkoopt of levert.

27. Gezien de beperkte overeenstemming tussen de merken, de zeer verschillende beeldelementen, het geringe onderscheidend vermogen van de merken en de verhoogde oplettendheid van de gemiddelde consument van de waren en diensten, meent verweerder dat het publiek zeker niet zal denken dat zijn producten afkomstig zijn van opposant dan wel dat deposant economisch of juridisch verbonden is met opposant.

28. Aangezien de merken niet overeenstemmend zijn, meent verweerder dat een vergelijking van de waren en diensten niet relevant is.

29. Verweerder verzoekt het Bureau de oppositie af te wijzen en opposant te veroordelen in de kosten.

III. BESLISSING

A. Verwarringsgevaar

30. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

31. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: “Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan.”

32. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: “Richtlijn”) dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH,

Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

33. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	

34. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

35. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds aangehaald).

36. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

37. Eveneens volgens vaste rechtspraak is het verwarringsgevaar des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel-Puma en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd).

38. Beide tekens zijn gecombineerde woord-/beeldmerken. Het ingeroepen recht bestaat uit twee woorden van respectievelijk vier ("BEAU") en vijf letters ("FLOOR"), in witte drukletters, onder elkaar geplaatst. Deze letters worden weergegeven op de onderste helft van een kobaltblauw vierkant. Boven

deze woorden is een gestileerd groen blad geplaatst, waarvan de steel aan de linkerkant buiten het blauwe vierkant uitsteekt, terwijl een deel van de zijkant van het blad boven het vierkant uitkomt. Door een lichtere vlek in de ronding van het blad, lijkt dit te schitteren in het licht.

39. Het betwiste teken bestaat uit één woord, BEAUTIFLOOR, in rode drukletters. De eerste letter, de letter B, is gestileerd weergegeven: hij is geplaatst op een rode rechthoek, waarbij de twee rondingen die in de letter voorkomen, in het wit zijn weergegeven, terwijl de verticale streep waaraan deze normaliter bevestigd zijn, wegvalt tegen een witte achtergrond. Het bovenste deel van de rechthoek en daarmee ook een deel van de bovenste ronding van de letter "B", zijn schuin afgesneden.

40. Het woord FLOOR is de Engelse aanduiding voor "vloer"¹. Het is een beschrijvende aanduiding voor de waren en diensten van zowel het ingeroepen recht als het betwiste teken, aangezien deze alle betrekking hebben op "vloeren".

41. De aanduiding BEAU betekent "mooi" in het Frans², terwijl BEAUTI, volgens de juiste spellingswijze geschreven met een "y" op het einde van het woord, "(pracht)exemplaar"³ betekent. Opposant en verweerder zijn het erover eens dat de woordelementen verwijzen naar een mooie vloer (zie punten 16 en 25).

42. De beeldelementen van het ingeroepen recht zijn prominent aanwezig: door het kleurgebruik en het formaat springen de blauwe achtergrond en het gestileerde blaadje direct in het oog; ook bij het betwiste teken neemt de eerste gestileerde letter "B" een prominente plaats in in de totaalindruk van het teken. Hoewel de woordelementen in beide tekens veel op elkaar lijken, is het Bureau niettemin van mening dat de aandacht in casu zal worden getrokken naar de verschillen tussen merk en teken, met name vanwege het verwijzend karakter van de woordelementen. Door het kleurgebruik, de plaats en opbouw van de beeldelementen in het geheel en de gebruikte vormen, zullen de verschillen tussen het betwiste teken en het ingeroepen recht meer de aandacht trekken en de consument eerder bijblijven dan de overeenkomsten.

Conclusie

43. Gezien het bovenstaande zijn de verschillen tussen merk en teken voldoende om de punten van overeenstemming te neutraliseren. Merk en teken stemmen in hun totaalindruk, naar oordeel van het Bureau, niet overeen of in elk geval onvoldoende om tot (gevaar voor) verwarring te (kunnen) leiden.

Vergelijking van de waren en diensten

44. Aangezien de totaalindruk van de tekens niet overeenstemt, zal het Bureau – om proceseconomische redenen – niet meer overgaan tot een vergelijking van de waren en diensten. Er kan immers geen sprake zijn van gevaar voor verwarring indien er geen overeenstemming is tussen de tekens (zie artikel 2.3, sub b BVIE). Om de leesbaarheid van deze beslissing te bevorderen, worden de waren en diensten hieronder weergegeven.

¹ Groot Woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale, vierde editie

² Groot Woordenboek Frans-Nederlands van Van Dale, vierde editie

³ Groot Woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale, vierde editie

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
KI 1 Kleefstoffen voor industriële doeleinden; lijm voor vloeren en vloerbedekking, waaronder houtlijm, parketlijm en tapijtlijm.	
	KI 3 Reinigings- en onderhoudsproducten voor vloeren, voor zover niet begrepen in andere klassen.
KI 19 Vloeren, vloerplanken, vloerpanelen, vloertegels en ondervloeren, niet van metaal; houten-, laminaat en parketvloeren, alsmede samenstellende delen van voornoemde waren voor zover niet begrepen in andere klassen.	KI 19 Vloeren, niet van metaal; houten vloeren en planken; laminaatvloeren; parketvloeren, waaronder lamelparket; houten plinten; tegels of matten, zijnde bouwmaterialen, vervaardigd uit PVC, recyclebaar PVC of ander kunststof.
	KI 27 Vloerbedekkingen, met inbegrip van rubberen ondertapijten; tegels of matten, zijnde vloerbedekking, vervaardigd uit PVC, recyclebaar PVC of ander kunststof.
KI 35 Commercieel-zakelijke bemiddeling bij de aankoop en verkoop, import en export van de in dit depot in de klassen 1 en 19 genoemde waren en aanverwante handelsproducten, waaronder reinigings- en onderhoudsproducten voor vloeren en producten voor het leggen en afwerken van vloeren; advisering, voorlichting en informatie inzake voornoemde diensten; voornoemde diensten tevens te verlenen via elektronische netwerken, zoals internet.	

B. Overige factoren

45. Opposant geeft aan dat deponent door zijn gebruik van het betwiste teken ongerechtvaardigd voordeel behaalt uit de door opposant opgebouwde reputatie (zie punt 19). Het Bureau merkt op dat voor een dergelijk argument expliciet geen ruimte is in de oppositieprocedure, aangezien artikel 2.14, lid 1, sub a van het BVIE uitsluitend verwijst naar artikel 2.3, sub a en b BVIE en een beroep op artikel 2.3, sub c BVIE in het kader van de oppositieprocedure dus niet mogelijk is.

46. Voor zover verweerder met zijn opmerking over het in aanmerking komend publiek van de respectievelijk door opposant en verweerder verkochte waren, bedoelt aan te geven dat dit in de praktijk van elkaar verschilt (zie punt 25), merkt het Bureau op dat hiermee in het kader van een oppositieprocedure geen rekening kan worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens. Zaken als marketing- en verkoopformules, die bovendien met de tijd kunnen wijzigen, spelen in het kader van een oppositie eveneens geen rol (HvJEU, Quantum, C-171/06, 15 maart 2007, O2 Holdings Limited, C-533/06, 12 juni 2008, GEU, Ferromix e.a., T-305/06-T-307/06, 15 oktober 2008). Het argument dat de partijen zich richten op een

ander publiek en andere distributiekkanalen gebruiken, kan aldus niet weerhouden worden, aangezien dit niet blijkt uit de gehanteerde classificatie.

47. Met betrekking tot de opmerking van opposant dat er reeds verwarring is ontstaan tussen het ingeroepen recht en het betwiste teken (zie punt 20), merkt het Bureau op dat de toets die het moet doen in het kader van een oppositieprocedure, niet het toetsen van daadwerkelijk opgetreden verwarring is, maar de toets of er een gevaar (lees mogelijkheid) voor verwarring bestaat. Wij verwijzen ter ondersteuning van deze stelling naar overweging 32 van deze beslissing. De onderstreping is toegevoegd door het Bureau en de desbetreffende tekst is letterlijk geciteerd uit de in deze overweging geciteerde rechtspraak:

“Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van richtlijn 2008/95/EG van de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: “Richtlijn”) dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval”.

48. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten. Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

49. De totaalindruk van de tekens is naar oordeel van het Bureau niet overeenstemmend. Om die reden is het Bureau niet meer toegekomen aan de vergelijking van de waren en diensten. Immers, ook al zouden de waren en diensten identiek zijn, dan nog kan er geen sprake zijn van gevaar voor verwarring indien de tekens niet overeenstemmend zijn (zie in die zin: GEU, easyHotel, T-316/07, 22 januari 2009 en YOKANA, T-103/06, 13 april 2010).

IV. BESLUIT

50. De oppositie met nummer 2007009 wordt afgewezen.

51. Het Benelux depot met nummer 1232473 wordt ingeschreven.

52. De opposant is 1.000 euro verschuldigd aan verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel wordt afgewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 07 februari 2013

Cocky Vermeulen
rapporteur)

Saskia Smits

Willy Neys

Administratieve behandelaar: Raphaëlle Gérard